

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **Mgr. P. K.**, narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021, č. j.: 3804/2020-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021, č. j.: 3804/2020-160-SPR/3, jímž bylo k žalobcovu odvolání podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), částečně změněno a ve zbytku potvrzeno usnesení Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 2. 8. 2018, č. j.: MHMP 1194562/2018/Kou. Napadeným rozhodnutím ve spojení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

s rozhodnutím prvoinstančním nebylo žalobci prominuto zmeškání úkonu a věc navracena v předešlý stav podle ustanovení § 41 odst. 6 a 7 s.ř., neboť překážkou zmeškání úkonu, jímž bylo podání odporu proti příkazu, nebyly závažné důvody, které nastaly bez zavinění podatele.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že prvoinstanční usnesení nebylo přezkoumáno úplně a správně, nebyly zjištěny všechny rozhodné okolnosti v jeho prospěch, věc byla nesprávně právně posouzena, věc je odlišná od situace v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 11. 2015, č. j.: 7 As 208/2015 – 48, v době, kdy odjížděl a byl v zahraničí, nemohl vědět o existenci správního řízení, neměl možnost se o věc zajímat, nebylo jeho povinností o cestě informovat správní orgány, policie neoznámila přestupek bez zbytečného odkladu, prvostupňový orgán pak nevydal příkaz bezodkladně, závažné důvody nastaly bez jeho zavinění, situaci způsobily správní orgány porušením svých povinností, výrok prvoinstančního rozhodnutí byl neurčitý a nedostatečný, bylo postupováno v rozporu s procesními ustanoveními s.ř., správní orgány nepostupovaly v souladu se zákonem, nezjistily řádně skutkový stav, neumožnily mu uplatnit jeho práva, upřely mu možnost využít navrácení v předešlý stav, nebyly zjištěny všechny rozhodné okolnosti, žalovaný prvoinstanční rozhodnutí nepřezkoumal v odvolacím řízení řádně.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Plánovanou dovolenou jako neomluvitelný důvod seznal NSS i ohledně zmeškání odporu proti příkazu, obdobně se k věci staví i Ústavní soud, žalobce měl očekávat doručovanou písemnost a učinit potřebná opatření, policie přestupek oznámila bezodkladně, přestupkové řízení bylo zahájeno ve lhůtě, na niž poukazoval žalobce, obecná lhůta pro zahájení řízení dle ustanovení § 80 odst. 2 s.ř. byla překročena o 3 dny, ale jde o lhůtu pořádkovou, k jejímu překročení navíc došlo kvůli tomu, že žalobci byl příkaz doručen až fikcí, uvedený nedostatek nezákonnost napadeného rozhodnutí nezakládá, ani při dodržení lhůty by se na věci nic nezměnilo, žalobce je právní profesionál a postup správního orgánu měl předvídat, daným závěrům opět svědčí judikatura NSS, neurčitost výroku prvoinstančního usnesení byla odstraněna žalovaným, správní řízení přitom tvoří jeden celek, k porušení základních zásad činnosti správních orgánů nedošlo, k žalobcovu odvolání bylo prvoinstanční usnesení řádně přezkoumáno. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. V replice žalobce zopakoval, že odkazovaná judikatura NSS na jeho případ nedopadá, v tomto případě vůbec nevěděl, že s ním nějaké řízení má být vedeno, bylo mu znemožněno využít svých práv, o řízení se nedozvěděl vinou policie a správních orgánů, které nekonal bezodkladně. Na žalobě setrval v celém rozsahu.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 21. 5. 2018 byl žalobce zastaven policejní hlídkou, bylo sepsáno, že žalobce měl překročit nejvyšší dovolenou rychlost o 34

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

km/h, žalobce se k věci vyjádřil s tím, že přestupek ani přestupce nebyl spolehlivě zjištěn a nebyl zjištěn ani v souladu s právními předpisy, vyjádření opatřil svým vlastnoručním podpisem (oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 21. 5. 2018, č. j.: KRPA-190210/PŘ-2018-001406).

7. Podezření z přestupku bylo prvostupňovému orgánu oznámeno policií dne 29. 5. 2018 (přípis ze dne 24. 5. 2018, č. j.: KRPA-190210-2/PŘ-2018-001406).
8. Příkazem ze dne 20. 6. 2018, č. j.: MHMP 985957/2018/Kou, byl žalobce uznán vinným z předmětného přestupku, kterého se měl dopustit dne 21. 5. 2018 překročením nejvyšší dovolené rychlosti, v příkazu byl žalobce poučen o možnosti podat do 8 dnů od jeho oznámení odpor, stejně tak byl poučen o možnosti doručení příkazu fikcí; zásilka s příkazem byla žalobci zaslána poštou a následně uložena, připravena k vyzvednutí byla dne 22. 6. 2018, žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, dne 4. 7. 2018 mu byla zásilka vhozena do schránky (příkaz ze dne 20. 6. 2018 s doručenkou).
9. Dne 20. 7. 2018 podal žalobce k poštovní přepravě odpor proti příkazu ze dne 20. 6. 2018, s podáním odporu spojil žádost o navrácení v předešlý stav, kterou odůvodnil tím, že v době ode dne 10. 6. 2018 do dne 12. 7. 2018 se nacházel v zahraničí, napadený příkaz si proto nemohl převzít a podat včas odpor; ke svému tvrzení doložil letenky, z nichž vyplynulo, že dne 10. 6. 2018 odletěl X. a vrátil se dne 12. 7. 2018 (odpor datovaný dnem 19. 7. 2018 s poštovní obálkou a letenkami z X. a zpět).
10. Následně vydal prvostupňový orgán (Magistrát hl. m. Prahy) prvoinstanční usnesení ze dne 2. 8. 2018, č. j.: MHMP 1194562/2018/Kou, kterým neprominul žalobci zmeškání úkonu (podání odporu proti příkazu) a nepřistoupil na navrácení věci v předešlý stav, protože překážkou včasného podání nebyly závažné důvody vzniklé bez zavinění podatele.
11. Proti prvoinstančnímu usnesení podal žalobce odvolání, jehož důvody ve značné míře korespondovaly s později uplatněnými žalobními námitkami.
12. Dne 28. 1. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 41 odst. 1 s.ř. *navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.*
16. Podle ust. § 41 odst. 4 s.ř. *správní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.*
17. Soud nejprve ověřil, že žaloba proti rozhodnutí o žádosti o navrácení v předešlý stav je přípustná. Došel k závěru, že v případě zmeškání odporu proti příkazu tomu tak je.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Včasnost podání odporu je zásadní pro samotné rozhodnutí o věci samé, zároveň žalobce nemá jiný opravný prostředek, jímž by se mohl proti příkazu bránit, a především, o opožděném odporu se nerozhoduje, čímž se daný opravný prostředek liší od odvolání. Obdobný závěr dovodil i NSS v právní větě k rozsudku ze dne 15. 9. 2016, č. j.: 3 As 248/2015 – 22, publ. pod č. 3467/2016 Sb. NSS: „*Usnesení, jímž správní orgán rozhoduje o žádosti o prominutí zmeškání úkonu podle § 41 odst. 6 správního řádu, je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., pokud je zmeškaným úkonem odpor proti příkazu podle § 150 odst. 3 správního řádu (podle § 87 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích).*“

18. Zjevně plánovaná měsíční cesta do zahraničí není závažným důvodem, který nastal bez zavinění žalobce. Navrácení v předešlý stav je vyhrazeno skutečně výjimečným případům, jako je náhlá neplánovaná hospitalizace, upadnutí do kómatu apod. Na rozdíl od žalobceva mínění je dle soudu na jeho případ přílehlavá judikatura NSS, již argumentoval žalovaný. K závažným důvodům, pro něž je namíste prominutí zmeškání úkonu, se vyslovil NSS např. v právních větvích k rozsudku ze dne 17. 2. 2015, č. j.: 7 As 13/2015 – 28, publ. pod č. 3215/2015 Sb. NSS: „*Závažné důvody, které představují překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu z roku 2004), musí být objektivní povahy, přičemž závažnost těchto důvodů se posuzuje vždy podle okolností konkrétního případu. Nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení lze považovat za závažný důvod, který představuje překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu z roku 2004), pouze tehdy, pokud mu skutečně brání učinit zmeškaný úkon.*“ V rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j.: 7 As 208/2015 – 48, odmítl NSS plánovanou dovolenou (tj. předvídaný dlouhodobý pobyt v zahraničí) jako výjimečný důvod, pro který by mohlo být prominuto zmeškání úkonu. Stejně bylo rozhodnuto i v rozsudku NSS ze dne 30. 5. 2019, č. j.: 5 As 95/2018 – 48, v němž byl opožděným úkonem stejně jako v žalobcově případě odpor proti příkazu; uvedený rozsudek aproboval i Ústavní soud odmítnutím ústavní stížnosti pro zjevnou neopodstatněnost v usnesení ze dne 30. 9. 2019, sp. zn.: II. ÚS 2560/19. Přitom, jak uvedeno níže, i v nyní projednávané věci si žalobce musel být vědom, že k vedení přestupkového řízení s největší pravděpodobností dojde. Plánovaný pobyt v zahraničí omluvitelný důvod nepředstavuje. Bylo tudíž na žalobci, aby zajistil vybírání vlastní poštovní schránky po dobu své nepřítomnosti; neučinil-li tak, nemůže to jít k tíži správním orgánům.
19. Žalobce přitom věděl o podezření ze spáchání přestupku, kterým se měl dopustit překročení nejvyšší dovolené rychlosti, neboť jej dne 21. 5. 2018 zastavila policie, okolnosti podezření z přestupku sepsala a nechala žalobce se k věci vyjádřit, což žalobce stručně učinil a své vyjádření opatřil vlastnoručním podpisem. Měl tedy očekávat, tím spíše jako právní profesionál, že tím celá věc neskončila, ale s největší pravděpodobností dojde k oznámení přestupku příslušnému správnímu orgánu a bude zahájeno přestupkové řízení. Jeho tvrzení o nevědomosti možného vedení přestupkového řízení bylo vyvráceno oznámením přestupku ze dne 21. 5. 2018 obsaženým ve správním spisu.
20. Žalobce nebyl povinen informovat policii a správní orgány o své zahraniční cestě a mohl se zařídit jinak, např. právě zajištěním, aby byla jeho poštovní schránka vybírána. Na druhou stranu, pokud správní orgány ani policii o své delší absenci neinformoval, nemůže jim klást k tíži, že na ni nebraly, a ani nemohly brát, zřetel.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

21. Nezákonnost napadeného rozhodnutí neshledal soud ani v prodlevě policie a prvostupňového orgánu ohledně oznámení přestupku a zahájení přestupkového řízení. Po policii ani správních orgánech nelze požadovat, aby veškeré úkony činily během několika málo dní. Oznámení přestupku měl prvostupňový orgán k dispozici již dne 29. 5. 2018, tj. osm dní poté, co měl být přestupek dne 21. 5. 2018 spáchán, v daném aspektu nelze jakoukoliv prodlevu shledat; nehledě na to, že u přestupků podle zákona o silničním provozu, za nějž byl žalobce shledán vinným, je stanovena lhůta 30 dní pro oznámení přestupku (§ 74 odst. 1 písm. f) a odst. 2 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, dále jen „z.o.p.“), kterou policie dodržela, ba oznámila přestupek v její první třetině. Dodrženo bylo i další žalobcem odkazované ustanovení § 94 z.o.p.; prvostupňový orgán (Magistrát hl. m. Prahy) řeší ohromné množství přestupků, proto po něm nelze chtít rozhodnutí v řádech dní poté, co se o něm dozvěděl, byl-li mu přestupek oznámen dne 29. 5. 2018, lze mít odůvodněný příkaz ze dne 20. 6. 2018 za bezodkladný, ustanovení § 94 z.o.p. stanoví lhůtu pro rozhodnutí 60 dnů ode dne zahájení řízení, i ta byla dodržena. Samotný žalovaný upozornil ve svém vyjádření na lhůtu dle ustanovení § 80 odst. 2 s.ř., která objektivně dodržena nebyla, jelikož řízení nebylo zahájeno do 30 dnů poté, co se prvostupňový orgán dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících jeho zahájení. K tomu je třeba zmínit čtvero aspektů. Za prvé, jde o lhůtu pořádkovou, její překročení nemá vliv na hmotněprávní stránku věci, nejsou s ním spojeny kontumační následky nestíhatelnosti ani nic podobného. Za druhé, jednalo se o bagatelní překročení lhůty v délce čtyř dnů. Za třetí, prvostupňový orgán vydal odůvodněný příkaz poměrně včas, již dne 22. 6. 2018 byla zásilka s příkazem uložena na poště k vyzvednutí, žalobci byla tentýž den zanechána ve schránce výzva s poučením, žalobci bylo doručeno až desátý den fikcí (tj. dne 2. 7. 2018). Za čtvrté, ani dodržení 30 denní lhůty by nevedlo k jiné situaci, protože žalobce byl v zahraničí již ode dne 10. 6. 2018. S ohledem na uvedené aspekty lze shledat v postupu prvostupňového orgánu jen minimální pochybení, k němuž přispěl i žalobce nevyzvednutím si pošty, které, což je zásadní, nemohlo mít žádný vliv na zákonost rozhodnutí o věci samé. Námitku soud tudíž neshledal důvodnou.
22. Pochybení, které by mělo vliv na zákonost rozhodnutí o věci samé, nepředstavuje ani nedostatečnost výroku prvostupňového rozhodnutí. Správní řízení tvoří jeden celek a pro celkovou zákonost je podstatné, že žalovaný napadeným rozhodnutím výrok dostatečně specifikoval a prvoinstanční usnesení tím opravil. Přitom náprava výroku žalovaným nespočívala ve změně podstaty rozhodnutí, tj. neprominutí zmeškání úkonu, ale toliko ve specifikaci na konkrétní případ žalobce, která však vyplývala již z prvoinstančního usnesení, byť ne z výroku, leč pouze z jeho odůvodnění. Postup žalovaného spočívající ve změně výroku a zamítnutí zbytku odvolání byl proto zcela v souladu se zákonem.
23. Následně žalobce povšechně zmínil různá základní ustanovení správního řízení a konstatoval jejich porušení. Soud k tomu uvádí, že v mezích žalobních bodů k porušení uvedených ustanovení nedošlo. Bylo zákonným způsobem rozhodnuto o nenavrácení v předešlý stav, žalovaný provedl řádný odvolací přezkum, byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, byly opatřeny dostatečné podklady, postup správních orgánů nebyl formalistický, ale v souladu se zákonem i judikaturou NSS, žalobci byl dán dostatečný prostor k uplatnění jeho práv, příkaz mu byl doručen až desátým dnem po uložení na poště, poté měl plných osm dní k podání odporu, nezajímal-li se žalobce po dobu měsíční zahraniční absence o stav své poštovní schránky ani uvedeným nepověřil jinou
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

osobu, neznamená to, že by byl důsledek takového postupu zkrácen na právech, situace, která nastala, nemůže jít k tíži správním orgánům.

24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. března 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce